SVENSK FÖRFATTNINGSSAMLING.

1937
Nr 81—83.

Utkom från trycket
den 19 mars 1937.

Nr 81.

(Rubrik och datum kungöras från predikstolen.)

# Lag

## om internationella rättsförhållanden rörande dödsbo;

*given Stockholms slott den 5 mars 1937.*

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen[1], funnit gott förordna som följer:

### 1 KAP.

### Om arv och testamente.

1 §.

Rätt till arv efter svensk medborgare varde, ändå att han ej hade hemvist i riket, bedömd enligt svensk lag. I avseende å arv efter medborgare i annat land gälle lagen i det landet.

Vad nu är sagt om rätt till arv skall äga tillämpning jämväl i fråga om arvinges rätt att utöver sin arvslott njuta underhåll ur kvarlåtenskapen.

2 §.

Där i fråga om arvsrätt till visst slag av fast egendom med tillbehör särskilda regler gälla enligt lagen å den ort där egendomen är belägen, lände den lagen till efterrättelse.

3 §.

Fråga om behörighet att upprätta eller återkalla testamente varde bedömd enligt lagen i det land, i vilket testator var medborgare då rättshandlingen företogs. Hade testator efter testamentets upprättande blivit medborgare i annat land, enligt vars lag behörighet att återkalla testamente ej tillkom honom, vare återkallelse som därefter skett ändock här i riket gällande, där han enligt lagen i sitt förra hemland fortfarande varit behörig att återkalla testamentet.

4 §.

Testamente skall anses vara i laga form upprättat eller återkallat, om därvid förfarits enligt lagen å den ort där rättshandlingen företogs eller i det land i vilket testator då var medborgare.

5 §.

Huruvida förordnande i testamente är på grund av sitt innehåll ogiltigt varde prövat enligt lagen i det land i vilket testator vid dödsfallet var medborgare; dock må i fråga om fast egendom med tillbehör förordnande till förmån för ofödda ej hållas för gillt, såvitt det strider mot lagen å den ort där egendomen är belägen.

---

[1] Riksdagens skrivelse 1937: 37.

59—370024. *Svensk författningssamling 1937, Nr 81—83.*

6 §.

Enligt lagen i det land i vilket testator var medborgare vid tiden för testamentets upprättande eller återkallande skall bedömas, huruvida rättshandlingen är ogiltig på grund av testators sinnestillstånd eller på grund av svek, villfarelse, tvång eller annan otillbörlig påverkan.

7 §.

Fråga om bindande verkan av arvsavtal med arvlåtaren eller av gåva för dödsfalls skall varde prövad enligt lagen i det land, i vilket arvlåtaren var medborgare då rättshandlingen företogs.

Har någon i fråga om rätt på grund av arv eller testamente efter den som ännu lever träffat avtal med annan än denne, varde det ej i något fall här i riket gällande.

8 §.

Har arvinge erhållit egendom av arvlåtaren under dennes livstid, varde frågan huruvida egendomen skall anses såsom förskott å arv bedömd enligt lagen i det land i vilket arvlåtaren var medborgare vid tiden för gåvan.

9 §.

Huruvida någon överhuvud äger behörighet att taga arv eller testamente varde prövat enligt lagen i det land i vilket han är medborgare.

10 §.

Fråga om förverkande av rätt att taga testamente varde bedömd enligt lagen i det land i vilket testator vid dödsfallet var medborgare.

11 §.

Efterlämnar utlänning här i riket egendom som enligt lagen i det land i vilket han var medborgare skulle tillkomma staten, kommun eller ock allmän fond eller inrättning, tillfalle egendomen allmänna arvsfonden.

12 §.

Bestämmelse i utländsk lag som är uppenbart oförenlig med grunderna för rättsordningen här i riket må ej här vinna tillämpning.

## 2 KAP.

## Om boutredning och arvskifte.

1 §.

Boutredning, bodelning och arvskifte efter den som vid sin död hade hemvist här i riket skola här förrättas såsom i lagen om boutredning och arvskifte sägs samt omfatta jämväl boets egendom i utlandet.

Sedan boutredning efter utländsk medborgare avslutats, må dock, där delägarna äro därom ense, bodelning och arvskifte ske enligt lagen i det land i vilket den avlidne var medborgare och egendomen för sådant ändamål omhändertagas av den som enligt nämnda lag är därtill behörig.

2 §.

Ändå att den avlidne ej hade hemvist här i riket, skall, där han var svensk medborgare eller här finnes egendom efter honom, vad i svensk lag är stadgat om egendoms avträdande till förvaltning av boutredningsman äga tillämpning och skall, där egendomen blivit sålunda avträdd, boutredning, bodelning och arvskifte, med iakttagande av vad nedan sägs, här äga rum enligt svensk lag.

3 §.

Finnes här i riket efter någon som vid sin död ej här hade hemvist egendom som ej är jämlikt 2 § avträdd till förvaltning av boutredningsman, skall anmälan härom utan dröjsmål göras hos polismyndigheten av den som om

egendomen har vård eller eljest av anhörig, husfolk, husvärd eller annan som är därtill närmast. Då anmälan sker eller förhållandet eljest varder kunnigt, åligge det polismyndigheten att, där det tarvas, taga vård om egendomen.

Är egendomen av ringa värde och består den huvudsakligen av reda penningar, kläder och andra lösören för personligt bruk, må, sedan kostnaden här i riket för den avlidnes uppehälle, vård och begravning guldits, polismyndigheten, där det finnes kunna ske utan förfång för rättsägare som äro svenska medborgare eller här hava hemvist, överlämna egendomen till anhörig till den avlidne eller, om denne var utländsk medborgare, till konsul för det land han tillhörde.

Är ej sådant fall för handen som i andra stycket sägs, göre polismyndigheten anmälan till rätten; och förordne rätten, att egendomen skall avträdas till förvaltning av boutredningsman, och gälle därefter vad i 2 § sägs.

4 §.

Där egendom efter någon som vid sin död ej hade hemvist i riket avträdes till förvaltning av boutredningsman, må till boutredningsman ej utses dödsbodelägare eller annan vars rätt är av utredningen beroende och förvaltningen ej övertagas av delägare; och skall tiden för bouppteckningens förrättande räknas från det egendomsavträde skedde.

5 §.

Då boutredning, bodelning och arvskifte efter svensk medborgare som ej hade hemvist här i riket förrättas enligt svensk lag, skall förrättningen omfatta jämväl boets egendom i utlandet.

På ansökan av boutredningsmannen eller efter hans hörande äge rätten, där den finner det kunna ske utan skada för rättsägare, förordna, att egendomen eller viss del därav må för boutredning, bodelning och arvskifte omhändertagas av den som är därtill behörig enligt lagen i det land där den avlidne hade hemvist. Innan sådant beslut meddelas, skola härvarande kända rättsägare erhålla tillfälle att yttra sig, såvitt det utan märklig tidsutdräkt kan ske. Vid beslutet må fästas det villkor att utredningskostnaderna gäldas och säkerhet ställes för att rättsägare som äro svenska medborgare eller här hava hemvist komma i åtnjutande av sin rätt i dödsboet. Upphör efter vad nu är sagt boutredningsmannens befattning med boet eller finner rätten, efter anmälan av boutredningsmannen eller dödsbodelägare, hinder möta mot förrättningen, varde boutredningsmannen entledigad.

6 §.

Vid boutredning, bodelning och arvskifte efter utländsk medborgare som ej hade hemvist i riket skall förrättningen omfatta allenast den här befintliga egendomen samt, förutom gäld varför den döde häftade till dem som äro svenska medborgare eller hava hemvist här i riket, allenast gäld som blivit hos boutredningsmannen av borgenären särskilt angiven.

Vad i 5 § andra stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning; dock att dödsboförvaltning som är anordnad i den avlidnes hemland skall framför dödsboförvaltning i det land där han hade hemvist äga omhändertaga egendomen. Har boutredningen slutförts här i riket, skall, där ej hinder möter mot bodelning och arvskifte i utlandet eller dödsbodelägare som är svensk medborgare eller här har hemvist yrkat, att bodelning och arvskifte här förrättas, befintligt överskott städse tillhandahållas dödsboförvaltning som nyss sagts. Handling som här upprättats över boutredning, bodelning och arvskifte skall i avskrift tillställas nämnda dödsboförvaltning.

7 §.

Då boutredning, bodelning eller arvskifte sker här i riket, gälle om bodelägares ansvarighet för gäld vad i svensk lag är stadgat. I fall som i 6 §

Obs.! Detta kartongblad insättes i stället för sid. 205 och 206 av Svensk författningssamling för år 1937.
Kungl. Boktr. Stockholm 1937
162

sägs må dock gäld för vilken den döde häftade till annan än den som är svensk medborgare eller här har hemvist icke i något fall såsom veterlig anses, med mindre den blivit hos boutredningsmannen av borgenären särskilt angiven.

Har någon njutit lott i dödsbo vid bodelning eller arvskifte som utom riket företagits i den ordning främmande lag stadgar, vare han ej enligt svensk lag på den grund ansvarig för boets gäld annat än med den mottagna egendomen eller dess värde.

8 §.

I avseende å rätt att vid boutredning och arvskifte här i riket tillgodonjuta testamente gälle vad i svensk lag är stadgat om bevakning, delgivning och klander, dock att, där den avlidne vid sin död ej här hade hemvist, tid för bevakning ej skall börja löpa, innan den dödes egendom blivit avträdd till förvaltning av boutredningsman.

Beträffande preskription av rätt att här i riket taga arv eller testamente skall svensk lag äga tillämpning.

9 §.

Vid boutredning, bodelning eller arvskifte här i riket skall tagas i beräkning vad vid motsvarande förrättning efter den döde i annat land tillagts borgenär, efterlevande make, arvinge eller testamentstagare; och åligge det förty boutredningsmannen att söka anskaffa avskrift av boupptecknings-, bodelnings-, arvskiftes- eller annan liknande handling som vid sådan förrättning där upprättats. I avvaktan på förrättning som nu sagts må med motsvarande åtgärd här i riket anstå, såvitt det ej länder rättsägare till märklig skada.

10 §.

Tvist om arv eller testamente eller om efterlevande makes rätt i dödsbo skall upptagas av svensk domstol, såframt den avlidne var svensk medborgare eller hade hemvist här i riket, så ock eljest där tvisten rör egendom som här i riket finnes.

Vad nu sagts gälle dock ej, såvitt tvisten rör egendom som enligt vad i denna lag stadgas utlämnats till utländsk dödsboförvaltning och genom dess försorg är föremål för utredning, bodelning eller arvskifte.

11 §.

Bodelning i anledning av makes död eller arvskifte, som ej, enligt vad förut i detta kapitel stadgas, skolat förrättas enligt svensk lag, skall äga giltighet i avseende å formen, om vid förrättningen förfarits enligt lagen å den ort där den ägt rum eller enligt lagen i det land i vilket den avlidne var medborgare.

12 §.

Har å utländsk ort bodelning i anledning av makes död eller arvskifte förrättats av myndighet eller av särskilt förordnad skiftesman eller tvist om sådan bodelning eller om arv eller testamente blivit av utländsk domstol avgjord, vare bodelningen, skiftet eller domen här i riket gällande under villkor att

den avlidne vid sin död var medborgare i det land där bodelningen eller skiftet förrättades eller domen meddelades eller ock där hade hemvist;

bodelningen, skiftet eller domen ej avser egendom som här i riket var föremål för dödsbobehandling eller här skolat undergå bodelning eller skifte;

bodelningen, skiftet eller domen vunnit laga kraft;

det genom bodelningen, skiftet eller domen träffade avgörandet, såvitt fråga är om egendom som vid dödsfallet fanns här i riket, ej grundats på lag vars

bestämmelser i ämnet äro stridande mot den lag som skolat vinna tillämpning enligt vad i 1 kap. stadgas;

avgörandet icke är uppenbart oförenligt med grunderna för rättsordningen här i riket; samt,

då fråga är om tredskodom, part som uteblivit antingen personligen eller genom befullmäktigat ombud i tid fått del av stämningen i målet.

13 §.

Vill någon här i riket erhålla verkställighet å dom som i 12 § sägs, göre därom ansökan hos Svea hovrätt.

Sådan ansökan må ej bifallas utan att motparten haft tillfälle att däröver yttra sig. Finner hovrätten, att domen uppfyller de i 12 § för erkännande stadgade villkoren, förordne hovrätten om verkställighet; och gånge därefter domen i verket likasom domstols laga kraft ägande dom, med mindre Konungen, efter klagan över hovrättens beslut, annorledes förordnar.

14 §.

Har genom utrikesdepartementets försorg till riket överförts egendom som vid bodelning eller arvskifte utom riket tillagts någon som här vistas, må egendomen ej tagas i mät eller däråt läggas kvarstad eller skingringsförbud, medan den finnes i förvar hos departementet eller myndighet genom vars försorg den skall tillställas den enligt bodelningen eller skiftet berättigade.

15 §.

Boutredningsman må för utlämnande av egendom till utländsk dödsboförvaltning, för införskaffande av utredning som i 9 § sägs och för annat liknande ändamål anlita utrikesdepartementets förmedling. Där det av departementet äskas, vare han pliktig att nedsätta det belopp vartill kostnaden för åtgärden skäligen kan beräknas uppgå eller att för kostnaden ställa säkerhet som av departementet godkännes.

16 §.

Vad i detta kapitel sägs om svensk medborgare såsom dödsbodelägare, borgenär eller eljest rättsägare i dödsbo skall även gälla staten samt kommun, bolag, förening, annan samfällighet eller stiftelse här i riket.

17 §.

Om konsuls befattning med egendom som svensk medborgare efterlämnat utrikes förordnar Konungen.

## 3 KAP.

## Särskilda bestämmelser.

1 §.

Skall, enligt vad i denna lag sägs, lagen i utländsk medborgares hemland äga tillämpning, och äro för olika områden av det främmande landet särskilda lagar gällande, varde frågan vilken av de särskilda lagarna skall tillämpas bedömd efter de regler som härutinnan gälla i det landet. Saknas sådana regler, gälle lagen å hans hemort eller, om han ej har eller vid sin död hade hemvist i det främmande landet, lagen å den ort där han sist inom landet haft hemvist eller, om han ej där haft hemvist, lagen i rikshuvudstaden.

2 §.

Skall enligt vad i denna lag sägs utländsk lag lända till efterrättelse och är ej innehållet av den utländska lagen för rätten känt, äge rätten förelägga part att i sådant hänseende förebringa utredning.

Har Konungen förordnat huru underrättelse om innehållet av utländsk lag må av rätten sökas, vare rätten, då ej lagens innehåll förut är för rätten känt, pliktig att i sådan ordning därom söka underrättelse.

3 §.

Vid tillämpning av denna lag skall fordran å penningar som äro insatta i svensk bank så ock fordran hos försäkringsanstalt på grund av försäkringsavtal som tillhör anstaltens rörelse här i riket anses såsom här befintlig egendom. Lag samma vare om annan fordran hos gäldenär här i riket, där ej fordringen grundas å handling vars företeende utgör villkor för dess utkrävande och handlingen finnes utom riket.

4 §.

Om dödsbo efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare som hade hemvist här i riket, om kvarlåtenskap efter den som hade hemvist i Danmark, Finland, Island eller Norge samt om tillsyn i vissa fall å oskiftat dödsbo efter medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge gäller vad särskilt är stadgat.

Efter avtal med annan stat än nu är sagt äger Konungen i avseende å dödsbo efter den som var medborgare i fördragsslutande stat eller där hade hemvist stadga avvikelser från de i 2 kap. meddelade bestämmelserna.

---

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1937. Bestämmelserna i 2 kap. skola ej äga tillämpning i fråga om dödsbo efter den som avlidit före nämnda dag.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 5 mars 1937.

Under Hans Maj:ts
Min allernädigste Konungs och Herres frånvaro:

# GUSTAF ADOLF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.) K. G. Westman.

---

## Nr 82.

(Rubrik och datum kungöras från predikstolen.)

## Lag

**angående ändrad lydelse av 1 kap. 2 § lagen om boutredning och arvskifte;**

*given Stockholms slott den 5 mars 1937.*

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen[1], funnit gott förordna, att 1 kap. 2 § lagen om boutredning och arvskifte skall i nedan angivna del hava följande ändrade lydelse:

2 §.

Till dess — — — i boet.

Är ej någon, som sålunda tager vård om den dödes egendom, skall husfolk, husvärd eller annan, som är därtill närmast, omhändertaga egendomen samt tillkalla delägare eller hos rätten göra anmälan om dödsfallet. Polismyndigheten vare ock pliktig att utföra vad nu sagts, där dess biträde äskas eller eljest finnes erforderligt. Då anmälan skett, förordne rätten, där det tarvas,

---

[1] Riksdagens skrivelse 1937: 37.